

Eitt ljós á götu míni

E. A. Jacobsen

Og tá ið hann sá trúgv teirra, segði hann:
»Maður, syndir tínar eru tær fyrigivnar!
Luk. 5,20.

Tað er Jesus, sum talar soleiðis. Men hevur hann vald til at fyrigeve syndir? Tað er spurningurin. Okkum batar lítið at royna at skáka uttan um spurningin og at fara at tala um, at Jesus var eitt andans stórmenni. Tí at annaðhvørt kann Jesus fyrigeve syndir—ella var hann ein lygnari.

Hvør var hesin Jesus? Hinir skriftlærdu og Fariseararnir, sum hjástaddir vóru, søgdu: »Hvør kann fyrigeve syndir uttan Gud eina?» Teir vistu, at einans hjá honum, sum vit hava syndað ímóti, kunnu vit fáa fyrigiving. Og rætt høvdu teir. Men hvørki teirra vitugu heilar ella nakra annar mannaheili hevur nakrantíð roknað út, at Gud skuldi taka á seg revsingina fyrri alla synd mannaættarinnar—til tess at hann kundi veita einari og hvørjari menniskju syndanna fyrigiving, sum kemur til hansara.

Við kraftargerðunum prógvaði Jesus, at hann var tann, ið hann segði seg at vera: Guds sonur og menniskjasonur—sannur Gud og sonn menniskja.

»Men fyrri at tit skulu vita, at menniskjasonurin hevur vald á jørð til at fyrigeve syndir—tá segði hann við hin giktsjúka—: »Eg sigi tær, státt upp og tak song tina og far heim til tín sjálvs!« Og í stundini stóð hann upp beint fyrri eygunum á teimum, tók legu sína og fór heim til sín sjálvs lovandi Gudi. Og øll stóðu bilsin og ovfarin, og tey lovaðu Gudi; og teyvóru full av ótta og søgdu: »Vit hava í dag sæð tað, sum er ótrúligt».

Tað er ótrúligt; men Gud havi lov fyrri, at tað er satt!

Gudstænastur 1. s. e. trinitatis

Havnar kirkja: P. M. Rasmussen, altargongd
Vesturkirkjan: K. Mørkø
Argir: S. Klein
Kaldbak: P. M. Rasmussen
Hestur: H. Poulsen
Vestmanna: Ó. Rasmussen kl. 11.00
Haldarsvík: M. Bæk kl. 11.00
Sørvágur: D. Johannesen kl. 11.00
Glyvur: J. Kass og J. Bech, altargongd
Hattarvík: E. Beder kl. 12.00
Vágur: H. Joensen kl. 11.00
Leiti: H. Joensen kl. 12.15
Sumba: M. Kjarbo kl. 18.00
Gøta: P. O. K. Olofson, altargongd
Klaksvík: P. Paulsen, altargongd
Tvøroyri: M. Kjarbo kl. 11.00

Andlát

25. mai
Elia Toxborg, Tåstrup, fødd Jensen, ættað úr Norðragøtu, 53 ára gomul.

27. mai
Tummas Jacob Vestergaard, Lopra, 90 ára gamal.

28. mai
Elin Súsanna Johannesen, Tvøroyri, 44 ára gomul.

31. mai
Maria Eide Petersen, fyrrv. lærarinna, 100 ár.

1. juni
Magnus Weihe, Porkeri, Magnus úti á Bakka, 87 ára gamal.

Læknavaktimar

Tórshavn: Kaj Kalsberg, tlf. 13150, leygarðagin. Johan Djurhuus, tlf. 14319, sunnudagin.

Eysturoy: Pól Johs. í Horni, tlf. 44038, leygarðagin. Sverri Lamhauge, tlf. 48016, sunnudagin.

Norðuroyggar: Jaspur Petersen, tlf. 56400.

Vágar: Tlf. 32413.

Suðuroy (norður): Tlf. 71560.

Suðuroy (suður): Tlf. 73030.

Tannlæknavakt

Tórshavn
Bráðfeingishjálpi fæst leygardag, sunnudag og hálgidagar kl. 13.00-14.00. Tlf. 14544.

POSTFÓLKI!

Vegna ov líta undirtøku er postveitslan avlýst.
Posthúsið á Tvøroyri

Føðingar

Vælkomið
lítla barn

23. mai fingur Jutta Augustinussen og Hans Olaf Johannesen, Vágur, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3370 gr.

26. mai fingur Joanita og Jónar Jacobsen, Vestmanna, ein son. Hann var 53 cm langur og vigaði 3490 gr.

27. mai fingur Nina Dahl og Petur Hans Dahl, Høgvík, ein son. Hann var 55 cm langur og vigaði 3945 gr.

27. mai fingur Henrietta og Svenning Poulsen, Sandi, eina dóttur. Hon var 54 cm langur og vigaði 4000 gr.

27. mai fingur Súsanna og Gert, Frøðba, eina dóttur. Hon var 50 cm long og vigaði 2790 gr.

27. mai fingur Elin og Jørleiv Syderbø, Klaksvík, ein son. Hann var 51 cm langur og vigaði 3200 gr.

28. mai fingur Eyð og Petur Martin Solmund, Klaksvík, eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigaði 3200 gr.

28. mai fingur Jóna og Niels Juul Kristiansen, Æðuvík, ein son. Hann var 55 cm langur og vigaði 4500 gr.

28. mai fingur Jórur og Virgar Hvidbro, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 49 cm long og vigaði 3150 gr.

30. mai fingur Annie og Johan Fjallsá, Høgvík, ein son. Hann var 56 cm langur og vigaði 4200 gr.

1. juni fingur Beinta Karbech Mouritsen og Karl Christiansen, Keypmannahavn, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 4100 gr.

1. juni fingur Susanne og Johan Petur Nielsen, Tórshavn, ein son. Hann var 53 cm langur og vigaði 3925 gr.

1. juni fingur Hansi í Kálvalið og Petur Olsen, Sandavági, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigaði 3450 gr.

2. juni fingur Ann og Poul Justinussen, Tórshavn, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3900 gr.

2. juni fingur Marita og Dánjal Jákup í Brekkunum, Hósvík, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 3800 gr.

3. juni fingur Annika Borgarlið og Reidar Midjord, Tórshavn, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3550 gr.

3. juni fingur Gunnleyp Wang og Jon N. Jacobsen, Oyrbakka, eina dóttur. Hon var 54 cm long og vigaði 3500 gr.

Gáta við hornum

Orðið 'horn' er so gamalt, at tað ofta verður brúkt í lingvistiskum læribókum sum dømi um eitt indo-europeiskt orð, sum finst í næstan øllum málum um okkara leiðir. Tað hevur sjálvsagt upprunatýðningin: vápn og høvuðprýði hjá djórum (eisini: tað ovasta á kroppinum, sama orð sum hjarni, dansk: hjerne), men aðrir og seinni týðningar eru mangir: nakað kantut, útstingandi, ójavn. Tað er vanligt í føroyskum staðanævnum, og eisini á verðinskortinum finna vit t.d. Kapp Horn.

Vit tosa eisini um húsarhorn, geilarhorn og onnur horn. Og tá meina vit við ein vinkul *uttan*.

Orðið 'krókur' er eisini avgamalt. Tað hevur grundtýðningin 'nakað krókt, krumt, kantut' og hevur sín uppruna í 'buli við greinastubbum', (sum kundu brúkast til at krøkja okkurt upp á).

Í nýggjari tíð hevur 'krókur' tveir týðningar a) tann sama sum t.d. hukur, grindakrókur, og b) plássíð inni í einum vinkli. Vit siga til dømis, at ein svartur kolovnur stóð í krókinum, ella, at omma plagdi at sita so fitt í krókinum og binda.

Tað danska orðið 'hjørne' er skylt við 'horn'. Tað eitur á fornorrønum 'hryn'. Á nútíðar íslenskum eitur tað 'horn'. Og 'hjørnesofa' eitur á íslenskum 'hornsófi'.

Tann, sum fer at spáka í einari av okkara øgiligu møblaborgum, kann renna seg í orðið 'køkshorn'. Hetta er borð við bonki í vinkul, og tað kann fáast lagaliga fyrri einar trítúsund krónur. Men hvat er eitt køkshorn? Í somu borg finna vit eisini orð sum 'homasofa' og 'hornahill'.

Hvussu kann hetta nú bera til? Eitur tað ikki 'krókur' á føroyskum, tá ið talan er um ein vinkul *innan*? Hevði tað ikki verið beinari at sagt, at her er 'køkskrókur' at fáa? Átti tað ikki eisini at itíð 'krókssofa' og 'krókskáp'?

Málið verður mylt og ótýðiliggjørt av vælmeinandi og óvitandi pjössarum. Nú siggja vit, at trikantur í skúlábókum fyrri smábørn eitur 'trihymingur'. Fýrakantur eitur 'ferhymingur'. Hvussu rektangul og kvadrat ella trapez eita er higartil ikki upplýst. Hesir hymingarnir (sum altso einki hava við hornaseyð at gera) eru ætlaðir til at koma í staðin fyrri gomul føroysk orð sum 'vinkul' og 'kantur'.

So kunnu t.d. foreldur, sum ynskja sínum børnum alt gott, spyrja, hvat tað skal vera gott fyrri at uppfinna nýggj og snedig orð, sum mugu nýðast niður í børnini við skóhorni? Kann tað hugsast at gagna *fakinum*? Verða okkara børn stunnari í matematikk og geometri og zoologi, tá ið tey læra, at ein einhymingur er eitt djór við einum horni, at Flekka *ikki* er ein tvihymingur, men ein kúgv, og at eitt frímerki er ferhymt og ein móttrikkur sekshymt? Málreinsingur eitur í vagni við áttihymtum tjóllum, og hennara brøgd eru í besta føri kollut.

Úr Orðafari:

BAKSPEGL

Nýggjar tíðir ala nýggjar málmyndir, men sjáldan eru tær frumhugsarar, oftast tiknar upp eftir øðrum. Tann, sum vil kanna farna tíð, lítur ikki longur um øksl, til tess er svírin ov stúvur. Nei, nú er at siggja tað í »bakspeglinum«. Men tað er tann, ið koyrikort hevur, ið best skilur ta djúparu meiningina við hesi nýggju »mynd«.

Missiós- og Ungdómshúsið á Glyvrum

Mánakvøldið kl. 20 verður ungdómsmøti við Jákupi Kass, presti.